

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS RELIGINIŲ BENDRUOMENIŲ IR BENDRIJŲ
ĮSTATYMO NR. I-1057 7 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XIIP-1474**

2020 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2019 m. spalio 23 d. sprendimo Nr. SV-S-1428 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Pritarti tikslui, kad Lietuvos Respublikos religinių bendruomenių ir bendrijų įstatyme gali būti numatyta galimybė valstybės susitarimais su valstybės pripažintomis religinėmis bendruomenėmis ar bendrijomis nustatyti specifinius konkrečioms religinėms bendruomenėms ar bendrijoms aktualius teisinio reguliavimo aspektus.

2. Nepritarti Lietuvos Respublikos religinių bendruomenių ir bendrijų įstatymo Nr. I-1057 7 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-1474 (toliau – įstatymo projektas), nes įstatymo projektu nebūtų pasiekti siūlomo reguliavimo tikslai, nurodyti įstatymo projekto aiškinamajame rašte. Įstatymo projekto tikslas – reglamentuoti Konstitucijos 43 straipsnio 5 dalyje nurodytos galimybės, jog bažnyčių ir kitų religinių organizacijų būklė valstybėje gali būti nustatyta susitarimu, įgyvendinimo tvarką ir nustatyti, kad susitarimai Vyriausybės nustatyta tvarka būtų sudaromi tarp religinės bendruomenės ar bendrijos ir Vyriausybės arba tarp religinės bendruomenės ar bendrijos ir vienos iš ministerijų. Vyriausybės vadovo ar ministro tvirtinamame susitarime gali būti tik toks sutartinis reguliavimas, kurio nustatymas priklauso Vyriausybės kompetencijai (atitinkantis Vyriausybės nutarimams, ministro įsakymams keliamus reikalavimus ir kuriuo įgyvendinamos įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatos). Vyriausybės ar ministerijos pasirašomuose susitarimuose negali būti teisės normų, kurios konkuruotų su įstatymu nustatyto reguliavimu arba kurios pagal pobūdį būtų tik įstatymu nustatytino reguliavimo lygmens, pavyzdžiui, sukurtų teisės ir pareigas tretiesiems subjektams. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2000 m. birželio 13 d. nutarime ir 2007 m. gruodžio 6 d. sprendime pažymima, kad įgaliojimus nustatyti bažnyčių ir kitų religinių organizacijų būklę valstybėje turi būtent įstatymo leidėjas. Įstatymo projektu siūlomu reguliavimu būtų sudaryta galimybė ne nustatyti religinės bendrijos būklę (teisinę padėtį) valstybėje, o tik susitarti dėl tarpusavio įsipareigojimų tarp dviejų subjektų, remiantis kiekvieno iš subjektų teisės aktais nustatytos būklės valstybėje suteikiamomis teisėmis.

Ministras Pirmininkas

Teisingumo ministras